

ZÁŘÍ, ŘÍJEN,
LISTOPAD 2024

Zpravodaj farnosti Panny Marie Královny a sv. Jiljí v Třeboni

Číslo 23

Září, říjen, listopad 2024

CÍRKEV VÍTEZNÁ

Během celého liturgického roku si připomínáme památky jednotlivých světců. Jsou nám blízcí, nosíme jejich jména, inspirují nás svým životem. A 1. listopadu si je připomínáme zvláštním způsobem ve Slavnosti všech svatých. Církev nám předkládá k úctě vzory křesťanských osobností všech dob v kolektivním smyslu. Připadá mi to jako oslava úrody... ano, z dobré a bohaté úrody je radost!

Svatí nám zjevují bohatost života, kterou lze prožívat na této zemi, a nesmírnou sílu Boží lásky a milosti.

Bůh nás tím povzbuzuje, že tito výjimeční lidé, kteří nás předešli se znamením víry a osvědčili se věrností Bohu, byli stejnými lidmi, jako jsme my. Poznáváme z písemných i archeologických pramenů, že měli jinou módu v oblékání, jiný styl bydlení a života, který reagoval na rozvoj společnosti, ale jinak měli stejný mozek, stejné srdce, city, vášně, pokušení a boje jako my. Trpěli a umírali se stejnými nemocemi jako my (dnes jsme si s mnohými už dokázali poradit), čelili strachu o život, o své nejbližší a o svoji duši ... Dokonce zjišťujeme, že nás mnozí předčili v hloubce spáchaných hříchů ...

Pak však přišel zlom ... vynořily se slzy lítosti a touha po pokání – upřímná vůle napravit spáchané zlo a začít žít život výhradně podle Boha a pro dobro bližních.

Pro toho, kdo touto katarzí – tímto obrácením - prochází, to není žádná snadná záležitost, je zde naprosto nutná spolupráce s Boží milostí a žízeň napojení na Boha. Z toho ale také plyne poznání, jak je těžké svůj sobecky zaměřený život změnit na lásku k Bohu a druhým. Taková snaha se rovná hrdinskému činu – tedy činu, který je výjimečný.

V prefaci mše svaté Slavnost všech svatých se modlíme: „Ukazuješ svou slávu na svých svatých ...“ Od křtu svatého jsme povoláni žít tuto výjimečnou cestu života v úzkém spojení s Bohem, a Bůh nám dal skrze svátosti svoji všestrannou pomoc. Je-li tato cesta věrně žitá skrze Něho a s Ním a v Ném, pak za sebou zanecháme čitelnou, výjimečnou vítěznou stopu jako Jeho svatí.

P. Martin

ROZPIS BOHOSLUŽEB VE FARNOSTECH SPRAVOVANÝCH Z TŘEBONĚ

(platné od června 2024)

Farnost	Neděle	Všední dny
Třeboň	9.30	Út, St, Čt, Pá 18.00 (letní čas) 17.00 (zimní čas) 1. So 9.00
Stráž nad Nežárkou	8.00	
Majdalena	11.00*	
Lutová	11.00**	

* sudý týden ** lichý týden (mše svatá jednou za 14 dní)

Poznámka: Mše svaté v Chlumu u Třeboně nejsou. Do odvolání.

FARNÍ KALENDÁŘ

Pravidelné události

Středa - Adorace Nejsvětější svátosti vždy od 17.30 (v zimním čase od 16.30)

První pátek v měsíci - v 17.30 (v zimním čase 16.30) prvopáteční adorace s litaniami k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu

První sobota v měsíci – v 9.00 Mariánská mše svatá

Před každou mší svatou modlitba růžence.

Další oznámení a informace

Příležitost ke svátosti smíření je před každou mší svatou v týdnu.

Svátosti křtu, manželství, pomazání nemocných, po domluvě s duchovním správcem.

POZVÁNKY A UDÁLOSTI

Farní kavárna

Každou neděli po ranní mši svaté je v Třeboni ve farním sále přátelské posezení při kávě či čaji. Zváni jsou všichni farníci, návštěvníci kostela, lázeňští hosté, turisté.

Prohlídky kostela a křížové chodby

Komentované prohlídky jsou od pondělí do soboty, vždy od 15.00 hodin.

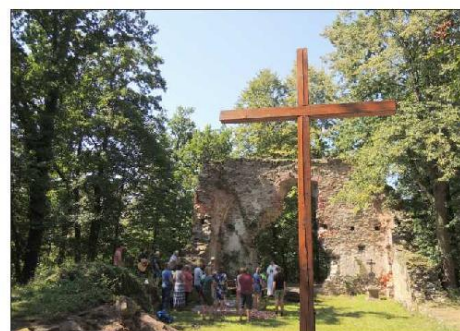
Modlitební setkání pro pomáhající organizace

V Třeboni se setkávají pomáhající organizace a jejich příznivci a podporovatelé ke společné modlitbě a následnému sdílení při kávě a čaji.

Setkávání se konají každé první úterý v měsíci. Místa setkávání se střídají: mše svatá v kostele Panny Marie Královny a sv. Jiljí v Třeboni a modlitebna Husovy kaple, Seifertova 449, Třeboň. Všichni jsou srdečně zváni.

Dejte si do kalendáře:

- 5. října - Diecézní pouť Strakonice
- 1. prosince – 1. neděle adventní, začátek adventní doby

Obnovená poutní slavnost k uctění svátku Narození Panny Marie

se bude konat

v sobotu 14. září 2024 od 15 hodin

na místě bývalého poutního kostelíčka v polích u Lutové

Program: krátké seznámení s historií poutního kostelíčka
posvěcení obnoveného kříže
Mše svatá celebrowaná naším duchovním otcem
Mgr. Martinem Bětuňákem
agapé (káva, čaj a lavičky zajištěny, vlastní dobroty vítány)

Sraz poutníků bude ve 14:30 hodin na návsi v Lutové.

Průvod půjde okolo bývalé jury a hřbitova přes louku k torzu poutního kostelíčka, který byl zasvěcen svátku Narození Panny Marie.
Pěší trasa je dlouhá zhruba 1,5 km.

PAPEŽSKÉ MISIJNÍ DÍLO DĚTÍ A MISIJNÍ KLUBKO

Milé děti, milí rodiče.

V novém školním roce plánujeme pravidelné setkávání **Misijního klubka** jednou měsíčně a to **první sobotu** v měsíci od **15** hodin. Misijní klubko tvoří děti, které pod vedením dospělého vedoucího aktivně pomáhají svému okolí a chudým dětem

celého misijního světa a patří do Papežského misijního díla dětí (PMDD). Přihlásit se mohou všechny děti do patnácti let (starší totiž patří do Misijního klubu). Snaží se naplňovat čtyři základní pilíře činnosti PMDD: **Modlitba, Oběť, Služba, Tvořivost**. K misijnímu růstu nám slouží různé misijní aktivity. Jelikož nás v třeboňském klubku není mnoho, rádi přivítáme nové děti, menší i větší.

Na prvních dvou setkáních se seznámíme s krásnou modlitbou malého misionáře a budeme tvořit výrobky na již tradiční **Misijní jarmark**, který se uskuteční během **Misijní neděle**, světového dne modliteb za misie, kterou slavíme každoročně předposlední neděli v říjnu. Letos vychází na **20. října 2024**. Oslavě bude předcházet Misijní Most Modlitby v sobotu **19. října 2024** v 18 hodin. Papežská misijní díla zvou věřící k modlitbě růžence.

Schůzky MK do konce roku 2024 jsou plánované na 7. září, 5. října, 2. listopadu, 7. prosince.

Mária Čížková

MODLITBY ZA POMÁHAJÍCÍ ORGANIZACE

Milí přátelé, třeboňští farníci, když před jedenácti lety vznikl náš domácí hospic sv. Kleofáše, mnozí z vás byli při tom. Od té doby nás podporujete svými modlitbami i finančními dary. Patří vám za to naše velké poděkování. Každý měsíc byla také sloužena mše svatá za lidi, které jsme v hospici doprovodili i za nás, pracovníky hospice. Máme velkou radost, že v minulém roce se k nám přidali také další organizace, které pomáhají. Jmenovitě třeboňská Charita a chráněné bydlení Naplno. Pozvali jsme také službu Ledax a chráněné dílny sv. Jiljí. Chceme opět navázat na dobrou tradici a společně se setkávat k modlitbě i sdílení střídavě na půdě katolické a metodistické.

Srdečně vás zvou, přijďte mezi nás. Setkání se konají vždy první úterý v měsíci od 18:00. V září se sejdeme v Husově kapli, v říjnu bude sloužena mše svatá a v listopadu opět v kapli. Po každé bohoslužbě následuje setkání u kávy a čaje, kde si povídáme, povzbuzujeme se a sdílíme. Každý je co nejsrdečněji vítám.

Irena Kalná, ředitelka Hospicové péče sv. Kleofáše, o.p.s.

MŠE SVATÁ
ZA POMÁHAJÍCÍ
ORGANIZACE
V TŘEBONI

V ÚTERÝ 1. ŘÍJNA 2024 OD 17.00
Kostel Panny Marie Královny a sv. Jiljí
Třeboň

Přijďte s námi oslovit život těch, které jsme doprovodili do Boží naruče a vupřádat požehnání pro další společnou službu. Po mši vás zveme ke společnému ekumenickému posezení a sdílení ve farním sále.

TĚŠÍME SE NA SETKÁNÍ S VÁMI.

Hospicová péče sv. Kleofáše

**MODLITEBNÍ
SETKÁNÍ**
S POMÁHAJÍCÍMI
ORGANIZACEMI
V TŘEBONI

V ÚTERÝ 5. LISTOPADU 2024 OD 18.00
Malá modlitebna Husovy kaple (vchod ze zahrady)
Seifertova 449, Třeboň

Po modlitebním setkání vás zveme ke společnému rozhovoru a sdílení u kávy a čaje ve farních prostorách.

TĚŠÍME SE
NA SETKÁNÍ
S VÁMI.

Hospicová péče sv. Kleofáše

VÝROKY SV. FRANTIŠKA SALESKÉHO

Pane, chraň mne před domněnkou, že musím při každé příležitosti a ke každému tématu něco říct.

Zbav mne velké náruživosti chtít dávat do pořádku záležitosti druhých.

Nauč mne, abych dovedl mlčky snášet své nemoci a obtíže.

Nauč mne té obdivuhodné moudrosti umět se mýlit.

Nauč mne u jiných odhalovat nečekané schopnosti a dej mi krásný dar, abych se také dovedl o nich zmínit.

Dej mému srdci sílu, abych život přijímal tak, jak jej ty řídíš. Ne mrzoutsky, ne lítostivě se skleslou náladou, ne jako odcházející, ale jako vděčný a připravený ke všemu, k čemu mě ty ještě povoláš.

Pro Farní listy připravil Jan Květ

KONFERENCE O P. TOMÁŠI HALÍKOVI

Univerzita v Cambridgi (UK) pořádá konferenci zaměřenou na životní dílo Mons. Tomáše Halíka.

Dne 29.7. 2024 jsme si na stránkách www.Novinky.cz mohli přečíst článek o tom, že jedno z nejrespektovanějších akademických pracovišť světa, Universita v Cambridge, zve odbornou veřejnost na konferenci zaměřenou na dílo Tomáše Halíka, což je poctou nejen jeho dílu, ale také celé české vědě a věřícím naší země.

Šéf Ústavu filosofie a religionistiky Filozofické fakulty UK Praha Jakub Jirsa, v jehož institutu Tomáš Halík působí, zdůrazňuje též profesurovy aktivity, které nejsou přímo spojené s jeho akademickou činností. „Jméno Tomáše Halíka do světa prorazilo již dávno. Myslím, že nejprve se tak stalo v rámci odborné diskuse o mezináboženském dialogu. Ostatně setkávání křesťanů, židů, muslimů a zástupců dalších náboženství organizuje dodnes. Někdy jde o reflexi náboženského dialogu, jindy o společnou modlitbu. Čím dál tím více se však dostává

do mezinárodního povědomí jeho teologická a sociologická reflexe současných náboženských témat a náboženství jako takového. Každá jeho nová kniha je překládána do řady jazyků. V okamžiku, kdy je na pozvánce jeho jméno, získáme pokaždé odbornice a odborníky z celého světa. Myslím, že to je hmatatelný doklad uznání, kterému se v odborné komunitě těší,“

Jakub Jirsa rovněž zdůrazňuje, že Tomáš Halík kolem sebe v poslední době soustřeďuje pozornost díky tématům, mezi něž se řadí víra nevěřících neboli „to, co bychom nazvali náboženským životem těch, kteří sami sebe vidí jako nevěřící“.

Dalším jeho aktuálním projektem, který podle Jirsy láká teology, sociology a politology z celého světa, je téma zneužívání a využívání náboženství v politice.

„Čím dál tím více se také zabývá tím, čemu říká ‚znamení času‘, schopností církve adekvátně číst současnou společenskou situaci, odhalovat reálné problémy a přispívat k jejich řešení,“ dodal Jirsa.

Podle rozhovoru na Novinkách.cz zkrátil Lukáš Šimek

HOSPICOVÁ PÉČE SV. KLEOFÁŠE

„Spěchejme milovat lidi, neboť velmi rychle odcházejí“ Jan Twardowski, polský katolický kněz a básník

Posláním třeboňského hospice sv. Kleofáše je být tu pro lidi v závěru života, aby mohli strávit poslední dny doma mezi svými blízkými a důstojně. Působíme v regionu Třeboňska a Jindřichohradecka již jedenáctým rokem a k dnešnímu dni jsme se postarali o 534 lidí.

I letošní podzim jsme spojili síly s ostatními hospici v České republice a připojili se ke kampani Dožít doma. Tato kampaň vyvrcholí ve středu 9. října Papučovým dnem, ke kterému se jednoduchou a hravou formou může připojit úplně každý. Stačí jít v tento den do práce, na úřad, na poštu, zkrátka kamkoliv, v papučích a vyfotografovat se. Fotku pak sdílet na sociálních sítích s hashtagem #papucovyden. Smyslem celé kampaně je mluvit o domácí hospicové péči a šířit tak myšlenku, že umřít doma je možné.

Náš hospic zkraje podzimu organizuje i dvě velké benefiční akce. První je Polévka, která pomáhá – ta se koná na sv. Václava 28. září. A tradiční akcí je již Běh pro Kleofáše. Ten připravujeme na sobotu 5. října. Detaily naleznete na www.kleofas.cz. Další informace o kampani a službě mobilních hospiců najdete na www.dozitdoma.cz.

Petra Pfeiferová

OBNOVA OSOBNÍCH STYKŮ S NAŠIMI BAVORSKMI PŘÁTELI

V sobotu 10. a neděli 11. srpna letošního roku navštívily naši farnost tři manželské páry z našeho partnerského církevního společenství z bavorského zemského okrsku Freyung – Grafenau. Mezi nimi byla i paní MUDr. Hanna Seidl z města Waldkirchen, která od počátku má na bavorské straně na starosti partnerství s naším farním společenstvím. Po dlouhé přestávce, nejprve vynucené epidemií covidu-19, to bylo první přímé osobní setkání mezi námi a zástupci našeho partnerského společenství na druhé straně Šumavy.

Jak proběhla návštěva našich přátel z Bavorska zde v Třeboni ve dnech s tropickými teplotami? Bezprostředně po jejich

příjezdu jsme s nimi v počtu 8 Čechů příjemně poobědvali a o mnohém pohovořili v klimatizovaném salonku lázeňské restaurace „Adéla“, se vzornou obsluhou. Poté se milých hostů ujal bratr JUDr. Karel Fořtl a poskytl jim německý výklad při prohlídce zdejšího zámku, kde také panovala přijatelná teplota. Až po prohlídce jsme si mohli společně užívat doznívání horkého dne nejdříve u venkovních stolků zámecké kavárny. Posléze se naši hosté ubytovali v penzionu „Dílna“, s vydatnou tlumočnickou pomocí br. Karla Fořtla. Večer strávili již sami na terase zdejšího pivovaru.

Hlavní setkání s našimi milými přáteli se událo v neděli dopoledne. Jeho první část jsme se společně účastnili mše svaté, kde je srdečně přivítal náš pan farář P. Martin Bětuňák. Druhé čtení (z epistoły sv. Pavla) jsme vyslechli jak v češtině, tak v němčině. Lektorem byl doktor Seidl. Po mši svaté jeho paní Hanna poděkovala jménem všech 6 hostů za krásné přijetí P. Martinovi a nám, jeho farníkům. Rovněž nám předala pozdravy od ostatních členů našeho partnerského církevního společenství. Přitom též vyjádřila radost z obnovení

našich vzájemných osobních přátelských setkání. Druhou část setkání zahájil krátký výklad bratra Karla Fořtla o historii i obnově našeho kostela a kláštera a jejich mobiliáře. Poté jsme společně setkání završili ve farním klubu. O bohaté pohoštění nás všech se obětavě a dokonale postaral větší počet našich sester, které k čaji a kávě i studeným nápojům přichystaly plno dobrot vynikajících chutí. Zde si dovoluji vyslovit jim upřímný dík jménem nás všech pohoštěných, Čechů i Bavorů. Stejně tak děkuji všem, kdo finančně anonymně přispěli na úhradu prohlídky zámku s cizojazyčným výkladem pro naše hosty. Byla to jediná důležitá finanční položka, kterou jsme byli s to jim plně uhradit. V nedělní polední době se s námi naši bavorští přátelé rozloučili. Před odjezdem nám však ještě odevzdali svůj předem dohodnutý cenný dar pro třeboňskou Charitu: dva velké koše masových konzerv pro naše zdejší bližní bez domova.

Naší odpovědí na tuto jejich velkorysost je upřímné „Pán Bůh zaplať!“. To také náleží všem, kdo se na naší straně, jakkoliv zasloužili o to, že „dobrá věc se podařila“.

V místním tisku bavorského zemského okrsku Freyung-Grafenau vyšla tisková zpráva (s fotografií) o krátké návštěvě našich tamních přátel v Třeboni. Opakuje se v něm pozvání nás, třeboňských farníků, k reciproční návštěvě. Český překlad zprávy brzy uveřejníme na internetových stránkách naší farnosti.

Jan Květ

TVOŘIVÉ DÍLNIČKY, KORÁLKOVÁNÍ

Srdečně zveme všechny farníky, přátele farnosti, tvořivé děti a ženy do farního sálu na lekce drátkování a korálkování v termínech:

- 21. 9. v 17.00 hod: lektorka Milena Outlá – korálkování - výroba náramků
- 19. 10. v 17.00 hod: lektorka Milena Outlá - korálkování adventních ozdob
- 23. 11. v 17,00 hod: lektorka Milena Outlá – korálkování. V rámci tohoto setkání bude i instalace „Stolu Radosti“, prodej drobných výrobků k adventní výzdobě.

Cílem těchto setkávání je učít děti radosti z vyrábění a kreativity, radost ze setkávání, radost že vlastníma rukama se podílejí na chodu farnosti, neboť výtěžek z prodeje výrobků je příspěvkem pro farnost.

A tak při vstupu do kostela zahlédnete třeba hořící svíci, kterou děti „darovaly“ ze svých výrobků nám všem.

Prodej výrobků Tvořivých dílniček bude zahájen v neděli 24. 11. 2024 po Mši Svaté v křížové chodbě.

Hajnová Jaroslava, Flašková Martina, Outlá Milena

PŘÍSPĚVEK DO FARNÍCH LISTŮ - DÁREK K NAROZENINÁM

V dubnu mně čekala oslava mých 50tých narozenin. Jako dárek jsem od své rodiny nechtěla nic jiného, než být s nimi. Žádné hmotné věci, ani žádné pobytové vouchery a podobně. To jsem ještě netušila, co všechno mně čeká. V den mých narozenin mně dcera a syn posadili do auta a řekli: „užij si, mami, narozeniny“, a vyrazili jsme. Že jedeme směrem na Trhové Sviny, jsem pochopila. Ale cestou mně neznámou. Poprchávalo a úzké silničky se před námi vinuly a kochala jsem se krásou jarní, podmáčené krajiny. Jedeme po návrší a přede mnou cedule jihočeské vesničky SVATÁ TROJICE. Myslím, že si moje dospělé děti užívaly můj udivený výraz. Projeli jsme malebnou vesničkou a z mírného kopečka se v údolíčku před námi vynořila z deště stavba poutního kostela Nejsvětější Trojice u Trhových Svinů. Můj údiv byl nyní už opravdu neskutečný. Vůbec jsem netušila, že „kousek ode mě“ je něco tak úchvatného. Chvilku jsme stáli na návrší a v tichosti vstřebávali ten neuchopitelný dojem obrazu v krajině. Pohled jako do obrázkové knížky. „Nikde jsem nenašla informaci, zda je kostel otevřený, mami. Když nebude, tak si ho projdeme jen okolo“ řekla dcera. No a snad ani nemusím dodávat, jaké překvapení nás čekalo. V kostele bylo asi šest lidí, uklízeli a připravovali kostel na nadcházející poutní mši. Zvali nás dovnitř a usmívali se, když

jim děti vysvětlovaly, že sem přivezli maminku na podívanou jako dárek k narozeninám. Děti mě pozvali k modlitbě a to byl dárek úžasný. A další dárek mi děti vybraly „Slovo na cestu“. To už jsem měla slzy na krajíčku. Můj milovaný verš z Jana 3,16 „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozného Syna, aby žádný, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl věčný život“.

Poblíž kostela se nachází kaplička Zjevení Svaté Trojice s trojúhelníkovým půdorysem a pramenem léčivé vody uvnitř. Kaplička je opatřena kovovou mříží. Na stěně proti visí obraz. Ale je zasklený a v něm se odráží nebe za poutníkem. Na podlaze je cedule s nápisem (přibližně řečeno): Kdo chce vidět, ať si stoupne do pravého rohu kaple. Tak jsme si stoupli do pravého rohu. A stěna kaple částečně zakryla obraz a my uviděli Jeho - Otce v nebesích. Dále čteme na ceduli - kdo chce vidět víc, ať si stoupne do levého rohu kaple. Tak jsme opět postoupili vlevo. Obraz stále odrážel nebe, ale stěna kapličky kousek obrazu zastínila. A my uviděli Pána, jednorozného Syna. A čteme dál instrukce na ceduli - kdo chce vidět ještě více, necht' si klekne. S dětmi poklekáme a strop kapličky nyní zastíní celý obraz. A my hledíme na Duchu Svatého, vlastně celou Nejsvětější Trojici. Nedá se vypovědět slovy.

Synek nabral vody ze studánky a jeho výraz říká-pomodli se mami za nás všechny. A беру hrnek do rukou... Architektonicky mimořádně zajímavý barokní kostel

Nejsvětější Trojice je situovaný do nádherné přírodní scenérie asi 2 km jižně od Trhových Svinů. Je pozoruhodný svým uspořádáním, kterým prolíná symbolický počet 3: 3 oltáře, 3 vchody do kostela, 3 věžičky s malými kupolemi s velkou kupolí nad hlavní klenbou, šestiboké ambity s 3 vchody a 3 věžičkami s malými kupolemi. Počátky historie poutního místa sahají do 16. století. Původně zde stála dřevěná kaple. Chátral, nakonec byl zbourán a v r. 1651 byl položen základní kámen ke stavbě nové kaple, dokončena 1652. Po zhruba 50ti letech se začaly ve zdech objevovat trhliny a byla zbourána. Roku 1708-1710 probíhala výstavba nového kostela, financována byla částečně z milodarů, částečně hlavním mecenášem hrabětem Boquoy.

Za éry komunistického režimu kostel s okolím chátral. Těžké časy kostel čekaly i po roce 1989. Byl nejméně

jedenáctkrát vykraden, zůstala nyní jen torza oltářů. V roce 2019 byl obnoven interiér kostela a navráceny dochované (z depozitáře) sochy sv. Vojtěcha, sv. Václava, sv. Františka, sv. Jana Nepomuckého, sv. Izidora). V současnosti se zde koná každoročně pouť na svátek Svaté Trojice, a slavnost Těla a Krve Páně. Několikrát v roce se zde konají i koncerty. Přesto při vstupu se člověk neubrání pocitu, že by byla potřeba rekonstrukce většího rozsahu.

Ještě několikrát jsem se sem vrátila. První pohled na kostel z návrší je stále neopakovatelný a impozantní. Stojím na návrší a vím, že uvnitř nikdo není. Napadá mě myšlenka. Jaký je rozdíl mezi větou: „nebýt milován“ a „být nemilován“? Ještě chvíli se dívám, krása a lítost a láska a smutek jsou tu se mnou.

Martina Flašková

CHARITA TŘEBOŇ INFORMUJE

Dveře dokořán aneb Den Charity 2024

Charita Třeboň Vás srdečně zve na oslavu Dne Charity, která se uskuteční v **pátek 27. září 2024** v Chelčického ulici v Třeboni. Tato událost se koná u příležitosti svátku sv. Vincence z Pauly, zakladatele a patrona charitní práce. Přijďte se podívat a podpořit tuto významnou akci!

Program:

- 9:00 – 17:00 Výstava „Jeden den“ – unikátní pouliční jednodenní výstava krás Třeboňska Michala Pecha, třeboňského rodáka a fotografa
- 16:00 komentovaná prohlídka s autorem výstavy
- 9:00 – 17:00 představení poskytovaných služeb (Pečovatelská služba Astra, Občanská poradna, Sociálně terapeutická dílna Motýl s prodejem výrobků, Půjčovna kompenzačních pomůcek)
- 12:00-17:00 Charitní šatník: 3 za 100 (vyber 3ks, kup za 100Kč)
- 12:00-17:00 Hračkobraní: 3 za 3 (přines 3ks, odnes 3ks)

Přijďte a podpořte tuto krásnou akci, která představí nejen činnost Charity Třeboň, ale také nabídne možnost seznámit se s krásami Třeboňska prostřednictvím fotografií Michala Pecha. Těšíme se na Vás!

POSLÁNÍM JE SLUŽBA MILOSRDNÉ LÁSKY VŠEM LIDEM V NOUZI BEZ ROZDÍLU

Občanská poradna jako jedna ze služeb Charity Třeboň

Rádi bychom vám představili jednu ze sociálních služeb, kterou poskytuje Charita Třeboň a její název je Občanská poradna. Posláním této služby je poskytovat lidem podporu při zvládnání a řešení obtížných životních situací. Například formou rady, informací vedoucí k porozumění, k orientaci v jejich právech, oprávněných zájmech a povinnostech za účelem podpory začlenění do společného fungování. Poradna podporuje rozvoj dovedností a schopností člověka tak, aby co nejvíce a samostatně dokázal řešit a stabilizovat svoji sociální situaci. V rámci činnosti Občanské poradny je poskytováno také dluhové poradenství. Služby jsou poskytovány zdarma v Třeboni a v Českých Velenicích.

Pro konkrétní představu o tom, jaké situacemi pomáháme lidem v poradně řešit, uvádíme následující příklad: Paní A. žila se svým přítelem, dvěma dětmi a třemi psy v malé vesnici na jihu Čech. Na údržbu domku jim nezbyvaly peníze a dům postupně chátral. Situaci zhoršilo to, že přítel byl odsouzen a nastoupil výkon trestu. Zjistilo se, že bez vědomí paní A. uzavíral půjčky s vysokým úrokem, které nesplácel a ručil i domem, který byl v jeho vlastnictví. Rozhodnutím soudu se dům musel prodat, aby se dluhy zaplatily. Paní A. se musela z domu s dětmi z domu odstěhovat, neměla však kam. Psychicky ji ztráta domova pro sebe a děti velmi zasáhla, neměla ani ve svém okolí nikoho, kdo by jí pomohl řešit praktické kroky s hledáním nového bydlení. V tu chvíli se obrátila na naši poradnu s žádostí o pomoc zvládnout pro ni krizovou situaci, protože vystěhování mělo proběhnout do několika dnů. Společně s ní jsme v poradně naplánovali možné kroky k řešení a dnes, po krátké době pobytu v azylovém domě, již paní A. se svými dětmi bydlí v pronajatém domku. Je sice velmi skromný a malý, ale může zde mít i svoje psy, bez kterých si život nedokázala představit. Zvířata pro rodinu byla v nejtěžších chvílích jedinou dostupnou útěchou.

Pokud se vy nebo někdo z vašeho okolí ocitne v životní situaci, se kterou se neví rady, můžete se na nás obrátit a pracovníci vám pomohou se v situaci zorientovat a společně budete hledat možnosti řešení.

Občanská poradna Třeboň: +420 775 566 971, poradnatrebon@trebon.charita.cz

Občanská poradna České Velenice: +420 732 895 809, poradnavelenice@trebon.charita.cz

Jana Vítková, PR a FR pracovnice, Charita Třeboň

NA CESTÁCH BOTSWANOU (červen 2024)

Sedíme v terénním autě, koleje vyjeté v hlubokém písku s námi pohazují podle svého, takže nadskakujeme až ke stropu. Přesto na klíně držíme v pohotovostní poloze foťáky a dalekohledy. Zpočátku jsem měla pocit, že se při takové jízdě nedá nic zahlédnout, ale po pár dnech se nám to docela daří. Nakonec si zvládáme i za jízdy předčítat příběhy, které právě tady před 140 lety prožíval Emil Holub.

„Jednotlivý cestovatel, jakmile jej postihne blouznění nebo snad docela bezvědomí, je najisto ztracen, což se u cestující společnosti stává docela zřídka.“ (E. Holub) Holub popsal osamělého cestovatele napadeného malárií; na výhodách „cestující společnosti“ jsme se však shodli i my, přestože jsme poctivě polykali antimalarika. Aniž by kdokoli z nás devíti cílevědomě skládal skupinu podle profesí, šli jsme se dva přírodovědci, automechanik, spojový mechanik, tvůrce vzdělávacích filmů, lékař, dvě odbornice z neziskového sektoru a ještě já, která ráda opěvuje dílo Stvořitele. Společným jmenovatelem pak bylo, že jsme byli všichni křesťané, většina salesiáni/spolupracovníci. Kromě mého muže Lukáše, museli ostatní o cílové destinaci teprve získávat představu. Zatímco přátelé nás bombardovali otázkami, jestli nás tam nesežere lev, neuštkne mamba nebo jestli je to tam vůbec bezpečné, odkrývali jsme postupně překvapivá fakta.

Botswana má rozlohu Francie, ale obývá ji jen čtvrtina počtu obyvatel ČR. Zároveň je velmi bohatá na divoká africká zvířata, například zde žije přibližně 120 tisíc slonů afrických, téměř třetina jejich celosvětové populace. Jelikož je Botswana státem vnitrozemským, velká řeka Okavango se nevlévá do moře, ale mizí v poušti Kalahari. Velmi pozitivní pro obyvatelstvo je především to, že již od roku 1966 je zemí se stabilní demokracií, která v některých směrech dokonce předčí mnohé evropské země.

„Pro cestovatele i pro obchodníka je přízeň panujícího knížete vždy věcí nejdůležitější... Khama je nejmocnějším, nejbohatším, ale také nejšlechetnějším z bečuánských vládců.“ (E. Holub) Poslední dědic královského titulu z kmene Bamangvatů, Seretse Khama, zemřel v roce 1980. Při návštěvě muzea rodiny Khamů v městečku Serowe jsme ale mohli vidět, s jakou obrovskou úctou na něj v Botswaně vzpomínají, s vědomím, že pozitivní vliv Khamů na dějiny Botswany má kořeny už u Khamy III., který přijal jako mladý muž křesťanství a jehož šlechetnost je zdůrazněna v Holubových zápiscích. Jeho vnuk Seretse Khama převedl Botswanu v roce 1966 z britského protektorátu k nezávislosti za okolností, které jsou přímo románové – doporučuji k tomuto tématu britský životopisný film z r. 2016 „Spojené království“ (rež. Amma Asante). Jako Emil Holub oceňoval přízeň panovníka, my jsme si užívali přízeň, vstřícnost a otevřenost obyvatel Botswany, s kterými jsme se setkávali. Nejvíce v situacích, kdy jsme večer před bleskurychlým západem slunce museli rychle hledat místo k táboření. Pokud se tak stalo blízko lidských obydlí, vždycky nás místní přišli pozdravit a popřát nám dobrou noc. Dorozumění bylo jednoduché, protože oficiálním jazykem Botswany je angličtina (jinak se tam hovoří několika původními, kmenovými jazyky). „Budiž mi dovoleno otázat se, ke komu jsme se to ve zdejší pustině dostali?“ „Jmenuji se páter Booms a jsem členem zambezijské misie Tovaryšstva Ježíšova“, odpověděl mi muž.“ (E. Holub) Byla velká náhoda, že Emil Holub při svém pobytu v PandaMaTence (kudy jsme v červnu 2024 měli projíždět i my) narazil zrovna na katolického misionáře. Botswana je sice většinou křesťanská země, ale katolíků je mezi nimi i v současnosti minimum.

V zemi působí od počátku spousta denominací a modlitebny jsou pro turistu poměrně neviditelné – žádná kostelní věž, na jaké jsme zvyklí v našich vesnicích; většinou jde o nízké budovy, které připomínají naše skautské klubovny. Hned po listopadovém zakoupení letenek naši spolucestovatelé Petr a Lída pro jistotu zkusili vyhledat, jestli v Botswaně nepůsobí také salesiáni. A nevěřili vlastním očím – celosvětová Agenzia Info Salesiana právě 30. 11. 2023 vydala zprávu, že 8. prosinec 2023 bude oficiálním datem zahájení salesiánského díla v Botswaně. Mezitím už dorazila do druhého největšího botswanského města Francistownu skupinka salesiánů ze Zambie - P. Vincent Tembo, P. Irvin Lumano a bratr Sylvestr Makumba.

Zatímco zambijské salesiánské dílo zakládali v osmdesátých letech polští salesiáni, do Botswany přicházejí po 40 letech již salesiáni vyrostlí z místní africké tradice (bratr Sylvestr složil sliby jako první zambijský salesián 1. 1. 1989). A tak se pochopitelně součástí našich příprav na africkou cestu stalo i pátrání po spojení na francistownské salesiány. Martin Hobza (provinciál salesiánů v Česku) nás upozornil, že Václav Klement právě působí jako provinciál v Jihoafrické republice sousedící s Botswanou. V. Klement nám skutečně zprostředkoval spojení na P. Vincenta Tembe a bratři nás svým konkrétním přáním překvapili; postěžovali si, že v rámci čekání na pracovní povolení musí stále fungovat provizorně, například veškeré bohoslužebné potřeby si vozí ze Zambie nebo si je půjčují. A tak nás poprosili o mešní soupravu a oblečení. Představa, že pašujeme do Afriky zlaté kalichy a vyšíváné ornáty, nás trochu zaskočila; ale naštěstí to nebyl

problém. Díky odborníkům na výrobu kněžského oblečení, sestrám Notre Dame z Hradce Králové, jsme získali dvě krabice nových i starších praktických kousků, které jsme rozdělili do svých zavazadel.

Ve Francistownu jsme strávili se salesiány celý den včetně společné bohoslužby, po které jsme si příjemně popovídali a zazpívali s místními farníky. Při večeři bratry jsme probrali, jak bychom jim mohli být dlouhodoběji nápomocní. Rádi by postavili domek pro komunitu a středisko pro děti a mládež a samozřejmě kapli na pozemku, který již mají. Zůstáváme s nimi v kontaktu a snažíme se jim i nadále pomáhat.

„Když jsem tyto velkolepé vodopády navštívil poprvé, dopřál mi osud u nich pouze třídenní pobyt, ačkoli jsem se tam chtěl zdržet nejméně tři neděle.“ (E. Holub) Nám v hektickém 21. století osud dopřál pouhé tři týdny na celou výpravu, takže na odbočku do Zimbabwe k Viktoriiným vodopádům jsme měli jen jeden den. Ale stálo to zato! Takovou nádhernou, velebnou a měnící se scénérii padajících vod s několika zářícími duhami ani nelze slovy popsat, jen žasnout.

Na celé tři týdny jsme si pronajali dvě velká safari auta značky Toyota Hilux. Ta se opravdu bez nadsázky stala našimi domovy. V řízení se střídali především muži, protože terény byly náročné. Většinou jsme jezdili podle skvělé aplikace Mapy.cz; sice nás občas donutila vydávat se za cyklisty, aby byla ochotna poskytnout informace, ale znala i ty nejmenší stezky... Na střeše auta bylo po dvou plně vybavených stanech, pod nimi byly zasunuty kempové stolky. Zadní část auta byla nákladním prostorem pro batohy, s velkou nádrží na užitkovou vodu a kuchyní, v které bylo skutečně vše od lžiček až po ledničku. Stejně jako se Emil Holub spoléhal v nouzi na pomoc v obchodních a přeprahacích stanicích, tak jsme i my měli velkou oporu v síti poboček „naší“ autopůjčovny Bushlore. Ať šlo o výměnu plynu na vaření, o drobné opravy a spacák navíc (noci tam byly opravdu chladné, neboť jsme tam byli v zimním období, kdy je ve dne 25 a v noci kolem 10 stupňů.)

„... lovci bydlí obyčejně kilometr od míst s vodou ... a vydávají se na lov ráno a večer k napajedlu...“ (E. Holub)

Naučili jsme se ráno brzy vstávat, abychom mohli pozorovat co nejvíce zvířat, v poledne odpočívat, protože zvířata to dělají také tak. V tichu si užívat krásu okamžiku, kdy člověk sedí na vyhlídce a před ním se za sluneční záře vedle sebe pasou stáda pakoňů, zeber, antilop a prasat bradavičnatých, v nedalekém křoví se za praskotu větví krmí několik slonů a v dálce pobrukuje hroši. Lidé se nás doma ptali, jestli jsme viděli, jak se zvířata mezi sebou loví. Neviděli... Možná i proto, že naprostá většina zdejších zvířat jsou býložravci. Ale pozorovali jsme dvě majestátně vykračující lvice po lovu, díky sdílnosti místních rybářů, kteří je na protějším břehu objevili. Sledovali jsme opatrnost obrovských slonů, s jakou péčí hlídali malinká slůňátka u napajedla plného krokodýlů, nespočet pestře zbarvených ptáků, monumenty majestátních baobabů.

Mezi nezapomenutelné zážitky náležely i západy a východy slunce, a pak ta noční obloha posetá hvězdami s jižním křížem nad hlavou! Dalo by se psát ještě mnohem víc o zvířatech, diamantových dolech, o nekonečné prašné jízdě vyschlou solnou pánví, jak se žije v buši, a jak vyprostit zapadlé auto nebo co nám chutnalo, ale to se můžete těšit, až se sejdeme na promítání o putování Botswanou.

*Ve spolupráci se spolucestovatelkou Janou Vachulovou, podle textu do Salesiánského magazínu, Simona Šimková
Citáty jsou z knihy Emila Holuba: Cesta do země Mašukulumbů, Mladá fronta, Praha 1973*

TROCHA HUMORU NA ZÁVĚR

„Kde žije Bůh?“

„U nás v koupelně.“

„Jak to?“

„Táta ráno vždycky buší na dveře a volá:

Pane Bože! Ty jsi tam ještě?“

„Pavlíku, nesmíš tak často chodit k sousedům, brzy by ses jim omrzela“

„Ani ne, mami. Zrovna dnes mi říkali: Tys nám tu ještě chyběla“

Otec, časově vytížený podnikatel se vrací domů a na dveřích vidí cedulku: Prosím tě, vyzvedni dnes v 17 hod syna ze školky. P. S. Školka je naproti ve žlutém domě. P. P. S. Syn tě pozná sám.

Vydává Římskokatolická farnost Třeboň, Husova 142/II, 379 01 Třeboň - pro vnitřní potřebu

Kontakt na duchovního správce: P. Mgr. Martin Bětuňák; tel. 605 446 007

Webové stránky: <https://trebon.farnost.cz>

Facebook: <https://www.facebook.com/FarnostTrebony/>

Kontakt do redakce: Ing. Marie Košinová; 1kosinova@seznam.cz

(Právo na úpravu a krácení příspěvků vyhrazeno)

Dobrovolné příspěvky na Farní listy dávejte do jakékoliv pokladničky v kostele.